

17/DUBEN 2026

**ŠKOLNÍ ČASOPIS
ZŠ ŠLAPANICE**

✓
Z

A

K

O

Obálka:	Tomáš Budinský
Parlament:	žáci 6. G
Naše škola:	Julie Sedláčková Elena Spiříková
Rozhovor:	Markéta Čaplovičová Anna Brunclíková Zuzana Kunzová Hana Lipenská
Duel:	Vanesa Procházková Lilian Sladká
Sport:	Oliver Šimek Maxmilián Bílek Jakub Šeda
Seriál:	Zuzana Vojtová
IT:	Martin Plotěný
Kniha:	Mariana Lukesová
Čtení:	Kateřina Švestková Kateřina Chalupová Nicolette Tepříková
Hřiště:	Denisa Jaspárová Ester Fikejsová
Komiks:	Volodymyr Mysar
Korektury:	Viktor Merta
Grafika:	Roman Fuksa
Pedagogický dozor:	Roman Fuksa Viktor Merta Filip Petřík

ŽAKO

školní časopis ZŠ Šlapanice

Vychází od 1. dubna 2020.

Tištěná verze do každé třídy zdarma.

Digitální verze volně na www.zsslapanice.cz.

Sídlo: ZŠ Šlapanice

Masarykovo nám. 1594/16

664 51 Šlapanice

E-mail: roman.fuksa@zsslapanice.cz

POMÁHÁME CHRÁNIT JAGUÁRY

Školní parlament umožnil navázání spolupráce s českou organizací **Justice for Nature**, která chrání jaguáry a další ohrožené druhy zvířat. V lednu se naši šestáci v kinosále zúčastnili zajímavého povídání o projektu **Oko jaguára**. Projekt je zaměřen na monitoring a ochranu těchto kočkovitých šelem v Kostarice pomocí fotopastí.

Čemu se Justice for Nature věnuje?

- protipytlácké hlídky
- monitoring ohrožených druhů
- zakládání a rozšiřování rezervací
- vzdělávací programy pro školy

V jakých zemích organizace působí?

- Česká republika (Oko vlka)
- Slovensko (Oko medvěda)
- Kostarika (Oko jaguára)
- Indonésie - ostrov Sumatra (Oko tygra)
- Nepál (Oko tygra II)

Jaké druhy zachytily jejich fotopasti?

- jaguár (i černý panter – černá forma jaguára)
- tygr
- vlk
- medvěd
- kočka divoká
- puma
- ocelot
- nosál
- pekari
- tapír
- srnec
- jelen
- prase divoké

Co nás zaujalo?

- pomáhají zvířatům
- někteří pytláci se rozhodli pomáhat Oku jaguára místo pytláčení
- že kvůli tomu jezdí tak daleko (do Kostariky)
- odhodlání zapojených lidí
- množství pytláků
- česká organizace pomáhající přírodě v cizině

Jak se zapojila naše škola?

- zakoupila jednu fotopast v hodnotě 5 000 Kč
- dostala certifikát
- od organizace dostaneme sérii fotografií, které pořídí naše fotopast

Jaké další druhy monitorují?

vlky, medvědy, tygry, živočichy v oceánu (keporkaky, delfíny, žraloky)

Používaný typ fotopasti

Oxe wifi Hunter

DOFE-EXPEDICE

Setkali jsme se na vlakovém nádraží a odtud jsme jeli na Velehrad.

Zde nás zastihl náš první déšť. Naštěstí jsme měli pláštěnky po ruce.

Poté přesun na Salaš a naše první hra "Vyměňování houbiček".

Povídání historek a šup spát.

Cestou jsme navštívili pomník obětem 2. sv. války a překonali mnoho překážek.

A pak nás čekala cesta domů.

KONNICHİ WA, JAPONSKO

Zajímá vás, kam až může zavést cestovatelská vášeň učitele 4. třídy naší školy? Na to jsme se zeptaly našeho bývalého třídního Pavla Macka. Vydejte se společně s námi do země vycházejícího slunce a nakoukněte pod pokličku japonské kultury.

Kdybyste si mohl vybrat, na jaké místo v Japonsku byste se vrátil?

Vrátil bych se celkově do Japonska, je stále mnoho míst, která by stálo za to poznat (například na severu ostrov Hokkaidó).

Pokud mám vybrat z míst, kde jsme byli, vybral bych oblast okolo Kjóta, kde jsme hned na nádraží po příjezdu jedli v restauraci nepopsatelně delikátní sushi. Zajeli jsme si do romantického městečka Udži dýchajícího klidem a pohodou. Navštívit by ho měli milovníci čaje. Je zde nejstarší obchod prodávající čaj v Japonsku, spousta obchůdků s mnoha druhy čaje nebo různých sladkostí s čajovými příchutěmi. Matcha z této oblasti je sametová, jemná, avšak zároveň s hlubokou umami chutí. Po ochutnání čaje matcha z této oblasti nebylo možné nekoupit si balení i domů. Kousek to bylo také do města Nara – prvního hlavního města Japonska, kde se kolem vás procházejí jelinci sika s menší plachostí než holubi na nádraží v Brně. V šintoistické tradici jsou to poslové bohů, a tak zde lze cítit mezi jelínky a lidmi vzájemný respekt.

Co na místní kultuře se vám líbilo?

Vzájemná pokora, úcta, altruismus, dodržování pravidel, klidu a čistoty. V mnoha zemích, které jsem navštívil dříve, se k nám chovali jako ke šlechtě, ale bylo zřejmé, že hlavní motivací pro to byly peníze, které od turistů místní očekávali. V Japonsku je to jiné. Lidé se zde jeden k druhému (nejen vůči turistům) chovají vlídně, ohleduplně a pomáhají si bez očekávání odměny.

Jaké místní pokrmy vás překvapily?

Těch bylo mnoho. Překvapivé bylo i to, že pokrmy, které jíme i u nás, zde chutnají jinak (čti lépe). Vyzdvihnu například Okonomiyaki (okonomi – „jak máš rád“, yaki – „grilovaný“) – výborný chaos mnoha chutí (zelí, krevety, oliheň na jazyku se rozplývající, žádná „žvýkačka“ jako u nás, cibulka, nudle, sušená řasa, japonská majonéza...). Můj zlovyk při jídle opírat se lokty o stůl jsem zde neuskutečnil, jelikož je vše připravováno na velmi horkém stole přímo před vámi. Nakonec jsou na tu hromadu ingrediencí nasypány lehounké hoblinky sušeného tuňáka katsuobushi, a tak to vypadá, že jídlo „dýchá“ či „tančí“.

Jaké vás naopak zklamaly?

Dlouho jsem přemýšlel a napadlo mě, že maximálně bageta plněná nudlemi, kterou si dala partnerka a já se neodvážil tuto kombinaci ani vyzkoušet.

Jaká místa jste navštívil a co jste tam všechno viděl?

Tokio: Scramble crossing (nejfrekventovanější přechod na světě), The Giant Ghibli Clock (orloj pro milovníky studia Ghibli), Tokio Tower („japonská Eiffelovka“), Mori (muzeum digitálního umění), Ueno ZOO, Akihabara (část známá pro své obrovské nákupní domy s elektronikou, hrami...).

Fujikawaguchiko: sopka Mt. Fuji a krásná příroda.

Matsumoto (Japonské Alpy): Daio wasabi farm (pěstování křenu wasabi s intenzivní chutí, která nemá nic společného se zelenou pastou servírovanou k sushi u nás), Kamikochi (horská oblast s výskytem černých medvědů).

Kyoto: Fushimi Inari Taisha (hlavní šintoistická svatyně s více než 10 tisíci Tori bránami), Arashiyama (bambusový les).

Osaka: akvárium Kaiyukan, Universal Studios Japan (šílené horské dráhy, pokecali jsme se Shrekem a Fionou, prošli si Bradavice a Prasinky...), Tower of the Sun, Dotonbori (centrum nočního života, jeden z velkých neonových domů dva týdny po naší návštěvě vyhořel).

Kobe: přístavní město známé pro své hovězí maso.

Hiroshima: Hiroshima Peace Memorial Museum (zanechalo v nás hluboký dojem, většina návštěvníků muzea plakala), Atomic Bomb Dome (památník míru, budova navržena českým architektem, která přežila výbuch atomové bomby), ostrov Miyajima, Round1 (centrum s arkádovými a sportovními hrami).

Co vás na Japonsku překvapilo?

Extrémní čistota. Za tři týdny jsem zde viděl jeden jediný odpadek na zemi, a to ho hned japonský pán zvedl (nebyl jeho).

Překvapivé pro mě byly veřejné záchody, které jsou zde samozřejmě zdarma a na každém kroku.

Nepřekvapilo mě to, že mají bidety, vyhřívaná prkénka a některá vám zahrají i písničku, aby vás nebylo slyšet, ale právě zmíněná čistota. Člověk tak ušetří spoustu času, když nemusí prkénko utírat a skládat na něj vrstvy papíru.

Nečekali jsme také, že v Japonsku bude celkově levněji než u nás (jídlo v restauracích i v marketech, ubytování, oblečení, vstupenky...). Nejvíce jsme utratili za dopravu – rychlovlaky Shinkansen.

Co vás naopak zklamalo?

Že jsme v Japonsku strávili pouze tři týdny.

Jaké byly největší rozdíly mezi Japonskem a Českem?

Povaha lidí a čistota, což už jsem zmiňoval, dále například, že dopravní spojení nemá zpoždění, lidé čekají v řadách, nepředbívají, uvnitř je klid, nikdo si nepouští nahlas videa, netelefonuje.

Rozdílná je i kvalita potravin ve „večerkách“ – vše čerstvé, potraviny jsou doplňovány i třikrát denně, koupíte si tam lepší kuře než v KFC, dáte si kávu násobně lepší a levnější než ve Starbucks a pro podporu imunity vám namixují čerstvé smoothie bez přidaného cukru z ovoce dle vašeho výběru.

Co byste z Japonska zavedl i tady?

Nemám rád pach cigaretového kouře, a tak bych ocenil, kdyby se i u nás kouřilo pouze ve vyhrazených venkovních i vnitřních prostorech.

Zavedl bych také to, že ke každému jídlu, které si v restauraci dáte, automaticky dostanete vodu nebo čaj zdarma a většinou i malou polévku.

Co jste se v Japonsku naučil?

Základní japonské fráze (konnichi wa, arigató gozaimasu, sumimasen, hai, oishi...)

Spoustu věcí o místní kultuře. Příkladem třeba fakt, že profesionální bavičky a talentované umělkyně, které u nás zná většina jako geishy, nejsou konkrétně v Kjótu geishy, ale geiko a pracovat začínají už v 15 letech, kdy se jim říká maiko.

Naučil jsem se také fungovat v malém prostoru. Ve většině ubytování, kde jsme bydleli, byly opravdu malé pokoje, kde se taktak vlezla postel a malá lednička. Přesto Japonci zvládli do všech koupelen vtěsnat hlubokou vanu.

Jaká technologie vás v Japonsku překvapila?

Velmi rychlé výtahy, dvakrát mrknete a jste v 35. patře. Dále třeba self check-in/check-out z hotelů nebo průhledné stěny veřejných záchodů, které se stanou neprůhlednými po zamčení dveří.

Co vám v Japonsku chybělo z Česka?

Chyběly mi odpadkové koše, které v Japonsku ve městě nenajdete, a tak se občas stane, že odpadky po památkách cestují s vámi. Koše byly odstraněny po teroristickém útoku sarinem v roce 1995 a už se nevrátily.

Jaká zvířata se vám tam líbila?

Všechna (šváby ani komáry jsme nepotkali), ale v paměti mi nejvíce zůstaly asi pandy v ZOO, které vyloženě praktikovaly kung-fu techniky s bambusem a zapózovaly nám na foto, nebo tučňáci, kteří ve vodě řádili obrovskou rychlostí jak torpéda, a klidně plující masivní žraloci obrovští.

Co se vám v Japonsku přihodilo zajímavého?

V Tokiu nás probudily sirény a po zapnutí televize jsme zjistili, že na Japonsko míří tsunami způsobené velkým zemětřesením na Kamčatce. Naštěstí do Tokia nakonec nijak silné nedorazilo, a tak naše objevování mohlo pokračovat, ale budiček to byl velmi zajímavý.

Dnes jsme si pro vás připravily duel, ve kterém se utkají dvě ženy, které jsou pro naši školu velmi důležité. Jsou to hlavní účetní Lenka Jelínková a hospodářka školy Pavla Divoká.

	Lenka Jelínková	Moje odpověď	Můj tip
1.	Kolik let už tady pracujete?	Osmý rok.	Třetí nebo čtvrtý rok? Těžko říct, s Pavlou ten čas rychle utíká.
2.	Proč jste si vybrala zrovna takovou práci?	Protože mě moc baví	Protože to má blízko
3.	V kolik hodin vstáváte?	Každé ráno v 5.	Pavča nikdy nespí.
4.	Jaké je vaše oblíbené zvíře?	Pes.	Každé zvíře na talíři
5.	Jaký je váš oblíbený herec?	Nicolas Cage.	Večerníček.
6.	Čím jiným byste chtěly být?	Milionářkou bez práce.	Moderátorka v rádiu nebo prezidentka všech call center.
7.	Jaký je váš oblíbený film?	Hříšný tanec.	Pretty Woman.
8.	Co vás na vaší práci baví?	Pocit, že je vše v pořádku a hotové.	Pavču nejvíc baví v té práci být. A komunikace s lidmi.
9.	Jaké předměty vás ve škole bavily?	Český jazyk úplně nejvíc na každé škole.	Dílny.
10.	Kolik hodin trávíte denně na telefonu?	Bohužel hodně.	Myslím, že jen tu nejnnutnější dobu.
11.	V kolik hodin chodíte spát?	Většinou kolem 22. hodiny.	Pavča přece nikdy nespí.
12.	Co děláte, když si chcete od práce odpočinout?	Jdu se psy ven nebo si čtu.	Pavča si nechce nikdy od práce odpočinout, nikdy.
13.	Jaká je vaše představa ideální dovolené?	Kombinace hory/moře a sluníčko.	Kdekoliv s rodinou.
14.	Co máte na naší škole nejradši?	Svoji práci.	Jakoukoliv práci.
15.	Jaké jste znamení?	Štřelec.	Štír.

Pavla Divoká	Moje odpověď	Můj tip
1. Kolik let už tady pracujete?	4 roky, plus minus pár dní.	8 let, skoro věčnost.
2. Proč jste si vybrala zrovna takovou práci?	Už od mala jsem chtěla pracovat v největší firmě v regionu. A naše škola je top mezi vzdělávacími ústavu.	Něco člověk dělat musí. A Lenku to tu moc baví.
3. V kolik hodin vstáváte?	Bohužel v 6:00 každý den. Za což moc děkuji svému synovi.	Vstává už před kohoutem, tipuji tak kolem 5:00.
4. Jaké je vaše oblíbené zvíře?	Mám ráda hodně zvířat - na mazlení psy, na mléko krávy a na jídlo kuře nebo prase.	Pes, pes, kočka.
5. Jaký je váš oblíbený herec?	Asi žádného nemám.	Určitě nějaký hezký, milý a sympatický.
6. Čím jiným byste chtěly být?	Hadem, ten při chůzi leží.	To jsem zvědavá, ráda si to přečtu v časopisu Žako.
7. Jaký je váš oblíbený film?	V současné době je to podobné jako s herci, nemám favorita. V minulosti Top Gun a Hříšný tanec, ale pšššt, je to tajné!	Deník Bridget Jonesové - asi nebude nejoblíbenější, ale určitě ho viděla, nebo o něm alespoň slyšela.
8. Co vás na vaší práci baví?	Všechno! Líbí se mi, jak je moje práce různorodá, pokaždé mě vytočí někdo jiný.	Všechno! Je dynamická, rozmanitá, duševní, kreativní a flexibilní.
9. Jaké předměty vás ve škole bavily?	Asi matematika - počty se vždycky hodí, aby vás neobrali. A dodnes mě mrzí, že jsem flákala angličtinu.	Český jazyk. A myslím, že i německý jazyk.
10. Kolik hodin trávíte denně na telefonu?	Pracovně na telefonu trávím denně třeba 1 hodinu, ale vždy mimo zónu digitálního klidu. Soukromě musím kontrolovat hlavně Edookit, takže možná další hodinu. Jejda, to je času, to už tam radši nepišťe.	Tak přiměřeně, víc nemůžeme přiznat :-)

	Pavla Divoká	Moje odpověď	Můj tip
11.	V kolik hodin chodíte spát?	No, tak někdy večer, třeba kolem 22. hodiny.	Také chodí večer, ale asi o 61 minut dříve než já.
12.	Co děláte, když si chcete od práce odpočinout?	Vypnu telefon, dám si nohy nahoru a koukám do dálky.	Odjíždí mimo práci – kamkoliv.
13.	Jaká je vaše představa ideální dovolené?	Voda, slunce, pláž, drink, lehátko, masér a kolegyně Lenka :-)	Klidně může být pláž, klid a sluníčko a hlavně, aby byla hodně dlouhá!!!
14.	Co máte na naší škole nejradši?	Jídelnu. To je tak pěkné místo! A bazén, tam se mi také líbí.	Je to místo plné rozdílných lidí, které ráda potkává.
15.	Jaké jste znamení?	Štír.	Střelec.

7

•
•

5

Pavla Divoká
hospodářka školy

Lenka Jelínková
hlavní účetní

LILI & VANI

XXV. ZIMNÍ OLYMPIJSKÉ HRY

Zimní olympijské hry se v roce 2026 konaly v Itálii, konkrétně ve městech Milán a Cortina d'Ampezzo, v období od 6. do 22. února. Itálie hostila zimní olympiádu již podruhé, první se konala v Cortině d'Ampezzo v roce 1956. Historie olympijských her sahá však mnohem dál – první moderní olympiáda se uskutečnila v roce 1896 v Aténách a zimní hry se začaly pořádat od roku 1924 ve francouzském Chamonix. Česká republika vyslala tento rok rekordních 115 sportovců a získala 5 medailí.

MILANO CORTINA
2026

26

MAX

Současná olympiáda v Itálii byla unikátní tím, že se sportoviště rozprostírala přes více měst a regionů, což umožnilo využití již existující infrastruktury a snížení nákladů na výstavbu nových stadionů.

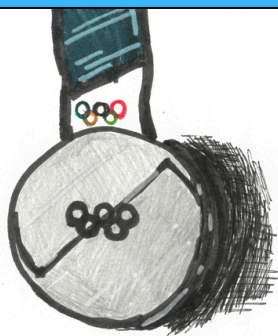
Organizátoři také kladli velký důraz na ekologii, například podporovali ekologickou dopravu mezi jednotlivými areály a snažili se minimalizovat energetickou spotřebu.

Program her zahrnoval klasické zimní sporty – sjezdové lyžování, běh na lyžích, biatlon, krasobruslení, snowboarding i hokej. V hokeji se po dlouhé době objevily hvězdy NHL, což dodalo turnaji vysokou kvalitu a atraktivitu. Epické finále hokejového turnaje bylo velmi napínavé a dramatické, rozhodovalo až prodloužení, ve kterém Spojené státy porazily Kanadu 2:1 a získaly zlaté medaile.

MILANO CORTINA
2026

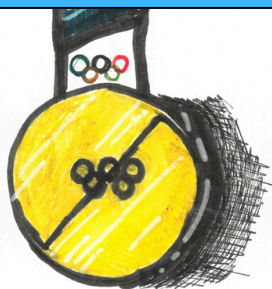

Metoděj Jílek

rychl obruslení (5 000 m) 8. 2. 2026

Eva Adamczyková

snowboardcross 13. 2. 2026.

Zuzana Maděrová

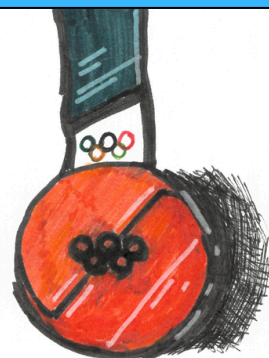
snowboarding

paralelní obří slalom 8. 2. 2026

Metoděj Jílek

rychl obruslení (10 000 m)

13. 2. 2026.

Tereza Voborníková

biatlonu (12 500 m)

21. 2. 2026.

Metoděj Jílek se narodil 11. června 2006 v Praze. Je považován za největší český talent rychlobruslení, ve kterém získal mnoho juniorských titulů včetně pěti zlatých z Mistrovství světa 2024. Na Olympiádě 2026 vybojoval zlato na 10 000 m a stříbro na 5 000 m, čímž se stal nejmladším českým olympijským vítězem v historii rychlobruslení. Získal medaile ve svých 19 letech. Navázal na Martinu Sáblíkovou a zároveň otevřel nové období českého rychlobruslení. Ještě před rychlobruslením byl mnohonásobným juniorským mistrem světa v Inline bruslení.

Zuzana Maděrová se narodila 20. září 2003 v Liberci. Je česká snowboardistka specializující se na paralelní obří slalom, ve kterém získala zlatou medaili. Ve světovém poháru se pravidelně umísťuje na stupních vítězů a už v juniorských letech získala dvě bronzové medaile na MS juniorů. Když jí bylo 14 let, sledovala doma u televize vítězství Ester Ledecké. V roce 2018 řekla: „Už žádná olympiáda nebude beze mě.“ V Pekingu 2022 závodila poprvé a v Itálii 2026 vyhrála. Ve finále porazila Sabine Payerovou z Rakouska o 83 setin. Její trenér o ní říká, že je tvrdohlavá a nediskutuje, když jde o trénink. Tohle podle něj stojí za jejím úspěchem.

K - DRAMA

Ahoj všichni!

jsem moc ráda, že vás mohu znovu přivítat u třetího dílu mého článku o korejských dramatech. V minulých dvou dílech jsem představila dohromady 6 korejských dramát, která mě zaujala, zanechala ve mně spoustu rozmanitých emocí a nejvíce mi utkvěla v paměti. Dnes se společně podíváme na další tři, které jsem v poslední době viděla a rozhodně stojí za pozornost. Stejně jako u předchozího dílu jsou tahle k-dramata opět více zaměřená na romantické příběhy.

MR PLANKTON 2024

written by JO-YOUNG
 directed by HONG JONG CHAN
 genre ROMANCE, COMEDY, DRAMA
 native title Mr. 플랑크톤
 starring WOO DO-HWAN, LEE YOU-MI, OH JUNG-SE, KIM HAE-SOOK,
 KIM MIN-SEOK, LEE EL, OH DAE-HWAN, KIM SOO-JIN

8,5/10

Mr. Plankton (cz překlad = Pan Plankton)

Hlavní postavou je Hae Jo, muž, který se dlouhodobě cítí ztracený a bez většího životního cíle. Jeho každodenní život je spíše stereotypní a často má pocit, že na světě nemá žádné skutečné místo. Tyto pocity ho postupně nutí přemýšlet o tom, jaký smysl jeho život vlastně má. Situace se změní ve chvíli, kdy Hae Jo zjistí, že jeho čas na tomto světě je omezený. Tato zpráva ho silně zasáhne a přiměje ho přehodnotit své dosavadní rozhodnutí i vztahy. Najednou chce lépe pochopit sám sebe, najít smysl svého života a především poznat svého biologického otce. Rozhodne se proto vydat na cestu, během které se snaží vyrovnat se svou minulostí i budoucností. Na této cestě znovu potká Jae Mi, svou bývalou lásku, která kdysi hrála důležitou roli v jeho životě. Jejich setkání oživí staré vzpomínky i nevyřešené emoce a oba se postupně vydávají na společnou cestu, která je nutí čelit různým překážkám i vlastním pocitům.

Mé hodnocení: 8,5/10

Seriál na mne působil mnohem realističtěji než typická romantická dramata, a právě díky tomu se sledoval jinak než klasická k-dramata. Herecké výkony byly úžasné a herci své postavy ztvárnili opravdu skvěle. Velkou předností byla chemie mezi hlavními postavami, která působila přirozeně a nenuceně. Líbilo se mi také, jak seriál dokázal vyvážit humor s vážnějšími tématy a některé scény mě svou upřímností opravdu překvapily. Možná jsem od seriálu čekala trochu více, protože mi z pohledu sociálních sítí a ohlasů připadal velmi populární. Místy mě některé epizody trochu nudily a tempo bylo občas pomalejší, možná i proto, že jsem tušila, kam se příběh bude ubírat. Hodnocení snižuje také konec, který byl natolik smutný a emotivní, že mi u něj ukápla slzička. Přesto byl seriál úžasný a velmi ho doporučuji.

Idol-I (cz překlad = Já, idol)

10/10

Hlavní postavou je Maeng Se-na, talentovaná a cílevědomá trestní právnička, která si vybuodovala reputaci tím, že přijímá případy, do kterých se ostatní právníci nechtějí ani pustit. Žije podle jasných pravidel a nikdy si nedovolí upustit od své profesionality. Mimo soudní síň má však Se-na jedno tajemství — je oddaná fanyнка populární k-popové skupiny Gold Boys a obdivuje jejich největší hvězdu Do Ra-ika. Jenže její svět se náhle obrátí naruby, když je Ra-ik obviněn z vraždy a postaven před soud. Z idolové legendy se stává hlavní podezřelý v jednom z největších skandálů ve světě showbizny. Se-na se rozhodne převzít jeho obhajobu, i když to její kariéře může vážně ublížit. Nejde jen o to, že Ra-ika zná jako fanoušek — věří, že pravda je někde jinde, a nechce, aby byl odsouzen jen kvůli své slávě a veřejnému tlaku. Jak se vyšetřování a soudní proces rozvíjejí, odhalují se vrstvy tajemství, lží i tlaků, které stojí za životem idolů a jejich "dokonalou" image. Zatímco Se-na z profesionálního hlediska čelí vlastním pochybnostem a tlaku veřejnosti, její vztah k Raikovi se postupně vyvíjí a nabírá nový směr.

Mé hodnocení: 10/10

Stejně jako u předchozího hodnocení mě i tentokrát seriál ihned zaujal a vtáhl do děje. Od první epizody je napínavý a drží diváka v neustálém očekávání, co se stane dál. Herci samozřejmě znovu odvedli skvělou práci – jejich postavy působí realisticky a chemie mezi hlavními hrdiny je opět přirozená a přesvědčivá. Příběh se rozvíjel postupně a odhaloval temnou realitu života k-pop idolů – tlak, očekávání, veřejnou kritiku a složité vztahy za zdi slávy. Tento pohled dodává seriálu hloubku a realistický nádech, díky kterému je seriál ještě zajímavější. Moc se mi líbilo, jak dokáže seriál kombinovat drama, napětí i osobní příběhy postav, aniž by působil až moc přehnaně... Není těžké pochopit popularitu tohoto seriálu – byl skvěle napsaný, napínavý a já ho stejně jako u předchozího seriálu zhlédla hned. Nemám co vytknout, seriál velmi doporučuji.

My love from the star (cz překlad = Moje láska z hvězdy)

Hlavním postavou je Do Min-joon, mimozemšťan, který na Zemi žije už více než čtyři sta let. Během té doby se naučil skrývat mezi lidmi a vést nenápadný život, aby nikdo neodhalil jeho skutečnou identitu ani nadpřirozené schopnosti. Snaží se držet od lidí odstup, protože ví, že jeho pobyt na Zemi jednou skončí. Jeho klidný život se ale změní ve chvíli, kdy se vedle něj nastěhuje slavná herečka Cheon Song-yi. Song-yi je temperamentní, hlučná a často se dostává do různých problémů, což je úplný opak Min-joonovy klidné a uzavřené povahy. Přesto mezi nimi postupně začne vznikat zvláštní vztah. Min-joon si uvědomuje, že jeho čas na Zemi se blíží ke konci a brzy se bude muset vrátit na svou planetu. Čím více času však se Song-yi tráví, tím víc si uvědomuje, že své city k ní nedokáže potlačit. Jejich vztah tak čelí nejen překážkám spojeným s jejich odlišnými světy, ale i různým nebezpečím, která ohrožují jejich životy.

Mé hodnocení: 10/10

Seriál nabízí opravdu originální příběh, který kombinuje romantiku, humor i prvky sci-fi. Už od prvních epizod mě zaujal nápad seriálu a jeho netradiční pojetí. Velkou předností jsou opět herci a jejich výkony – postavy jsou dobře propracované a chemie mezi hlavními postavami působí přirozeně a věrohodně. Seriál dokáže být zároveň zábavný i emotivní a udržuje diváka napjatého po celou dobu. Příběh se rozvíjel postupně, odhaloval nové vrstvy vztahu hlavních postav a přitom neztrácel tempo ani dramatickou intenzitu. Je škoda, že seriál není oceňován více, protože si podle mě zaslouží větší pozornost a uznání. Nemám mu prakticky co vytknout – zhlédla jsem ho opravdu rychle a každá epizoda mě bavila. Tenhle seriál byl úžasný a rozhodně ho také velmi doporučuji.

Tak a jsme zase u konce! Jak už jste nejspíš četli v mých předchozích článcích, korejská dramata mají neuvěřitelnou schopnost vtáhnout diváka do světa plného emocí, napětí i autentických příběhů. V tomto díle jsme se spolu podívali na tři nové seriály, z nichž každý přináší něco unikátního. Mr. Plankton ukazuje, že lidský duch může být křehký, a přesto neuvěřitelně silný, když hledáme svůj smysl a spojení s druhými. My Love from the Star kombinuje romantiku, humor a sci-fi a připomíná, že city a vztahy neznají hranic. Idol-I realisticky ukazuje, že život k-pop idolů není jen sláva a pózy, ale taky obrovský tlak a temné stránky, o kterých fanoušci často ani netuší. Všechny tři seriály mě dokázaly vtáhnout, pobavit, dojmout i přimět k zamyšlení. Děkuji vám, že jste se mnou opět strávili čas u tohoto dílu a dočetli až sem. Jsem opravdu ráda, že jsem se s vámi mohla znovu podělit o své shrnutí, názory a postřehy. Opravdu nemůžu uvěřit, že příště se uvidíme už u čtvrtého dílu – moc mě těší, že mé články čtete a sdílíte se mnou tuto vášeň. A pokud si chcete tyto příběhy vychutnat i vy, všechny tři seriály jsou pohodlně dostupné na platformě Netflix – stačí kliknout a hned se ponořit do jejich světa. To je za mne vše. Užij si sledování a snad brzy u dalšího článku, ahoj!

AJŤÁK

Můj rozhovor s IT správcem naší školy panem Miroslavem Koutným.

Co máte vystudováno za obor?

Informatiku a ekonomiku. Studoval jsem na Vysokém učení technickém v Brně.

Kde jste pracoval, než jste nastoupil na naši školu?

Byl jsem CIO v jedné stavební firmě a to po dobu svého studia na VŠ. Firma byla o něco menší, než je teď Základní škola Šlapanice.

CIO = CHIEF INFORMATION OFFICER
(ŘEDITEL INFORMAČNÍCH TECHNOLOGIÍ – JEDNA
Z NEJVYŠŠÍCH VEDOUČÍCH POZIC VE FIRMĚ)

Postavil jste si někdy svůj vlastní PC?

Ano, první PC byl Intel 386, někdy v roce 1995. Tehdy to bylo jednodušší než v současnosti.

INTEL 386 JE PROCESOR VYRÁBĚNÝ OD ROKU 1986 AŽ DO ROKU 2007. TEHDY SE JEDNALO O PRVNÍ PROCESOR NA ARCHITEKTUŘE 32 BIT. MĚL 40 MHZ A PODPOROVAL NA SVOU DOBU ASTRONOMICKÉ 4 GB RAM. BYL TO JEDEN Z POSLEDNÍCH INTEL PROCESORŮ, KTERÝ NEPOTŘEBOVAL CHLADIČ.

Jak vypadá váš běžný pracovní den? Co všechno máte za úkol?

Operativní věci řeší pan kolega Kratochvíl. Já řeším vše, co kolega nevyřeší. Je to primárně monitoring a reakce na zjištěné problémy. Potom mám na starosti rozvoj a směřování IT strategie naší školy.

Co je na vaší práci nejtěžší? Co vás naopak baví?

Kvůli naší velikosti některé změny už nelze dělat přes den a je třeba víkendové nebo odpolední až noční práce tak, aby nebyl dopad na provoz. Baví mě, když mají učitelé a žáci radost, že jim výpočetní technika slouží. A také když se podaří vymyslet nějaké unikátní řešení.

Kdo na škole rozhoduje o koupi nových zařízení?

Pan ředitel a já na základě společné dohody.

Co se dělá s počítači a dalším hardwarem, který je nefunkční, zastaralý či příliš pomalý?

Vyhazujete to, zpravujete, upgradujete díly nebo to třeba prodáte na on-line bazarech?

Snažíme se techniku recyklovat tak, aby ji bylo možné používat co nejdéle. Proto vyřazujeme pouze zařízení, která jsou opravdu na pokraji životnosti. Případně si staré součástky držíme jako záložní, kdyby jinde selhaly ty stávající.

Jak řešíte aktualizace OS a aplikací na takhle velkém počtu zařízení? Jaký je postup při nasazování nového softwaru?

Máme pro tyto účely centralizované řešení, takže nám umožňuje ve velkém řídit jak notebooky, stolní počítače, tak také tablety. Detaily vám ale z důvodu bezpečnosti nebudu sdílet.

JAK TO FUNGUJE?

ADMINISTRÁTOR PŘIPRAVÍ BALÍČEK NEBO SKRIPT, NASADÍ HO NA SERVER, A TEN HO ROZEŠLE NA VŠECHNY POČÍTAČE – BUĎ OKAMŽITĚ NEBO V NAPLÁNOVANÝ ČAS (TŘEBA V NOCI). POČÍTAČE SI AKTUALIZACI STÁHNOU LOKÁLNĚ ZE SERVERU, NE Z INTERNETU. PODOBNĚ TO FUNGUJE S INSTALACÍ PROGRAMŮ A APLIKACÍ.

Čelila naše škola někdy hackerskému útoku či úniku dat?

Nikoliv. Je to ale nekonečný boj.

ANNA ZE ZELENÉHO DOMU

Koho by napadlo, že omyl při adopci může úplně změnit život nejen jedné dívky, ale i lidí kolem ní? Právě na tomto jednoduchém, ale zajímavém nápadu je založená kniha Anna ze Zeleného domu, kterou napsala Lucy Maud Montgomery. Tato kniha patří mezi klasické příběhy pro děti a mládež a dodnes si získává čtenáře po celém světě.

Napsala: **Lucy Maud Montgomery**
 Přeložila: **Milena Poláčková**
 Ilustrace: **Ivona Knechtlová**
 Nakladatelství: **Albatros**
 Rok vydání: **2022 (originál 1908)**
 Počet stran: **296 stran**

Příběh se odehrává v obci Avonlea na ostrově Prince Edvarda v Kanadě, kde žijí sourozenci Marilla a Matthew Cuthbertovi. Ti si chtěli adoptovat chlapce, který by jim pomáhal na farmě, ale místo něj k nim přijede dívka jménem Anna Shirleyová. Anna je velmi upovídaná, má velkou fantazii a často si vymýšlí různé příběhy, kterými si zpřijemňuje život. Ze začátku si nejsou jistí, jestli si ji nechají, protože je úplně jiná, než očekávali. Postupně si je ale získá svou upřímností a dobrosrdečností.

Anna začne chodit do školy, kde zažívá mnoho nových situací. Najde si nejlepší kamarádku Dianu, ale zároveň se dostává i do různých problémů. Občas jedná příliš unáhleně, jindy se nechá unést svými emocemi nebo fantazií, což vede k vtipným, ale někdy i trapným situacím. Tyto momenty dělají příběh živější a čtenář se u nich často pobaví, protože Anna je velmi výrazná a nezapomenutelná postava.

Důležitou část příběhu tvoří vývoj hlavní postavy. Anna se během knihy postupně mění, učí se ze svých chyb a dospívá. Z dívky, která si není jistá sama sebou, se stává silnější a vyspělejší osobnost. Vedle ní se rozvíjejí i další postavy, například Marilla, která se postupně učí projevat city, nebo Matthew, který si Annu velmi oblíbí. Díky tomu působí příběh realisticky a čtenář se do něj může snadno vcítit.

7/10

Kniha není založená na velkém napětí nebo akci, ale spíše na každodenním životě, vztazích a emocích. Ukazuje důležitost přátelství, rodiny, vzdělání a také toho, že každý člověk může najít své místo ve světě, i když to na začátku nevypadá jednoduše. Velkou roli hraje také představivost, která Anně pomáhá překonávat těžké chvíle.

Kniha mi přijde velmi čtivá, milá a zároveň poučná. Sama jsem ji četla a dala bych jí nejspíš 7/10. I když je spíše klidnější, rozhodně nenudí a má hezkou atmosféru. Je vhodná pro mladší i starší čtenáře, protože každý si v ní může najít něco jiného. Pokud se rozhodnete si knihu přečíst a bude se vám líbit, můžete si přečíst i další díly z osmidílné série.

ŠKOLNÍ VÝLET

Ahoj, jsem Alex, nejsem zrovna nejoblíbenější kluk na škole ani ve třídě, ale to asi nevdává, že...

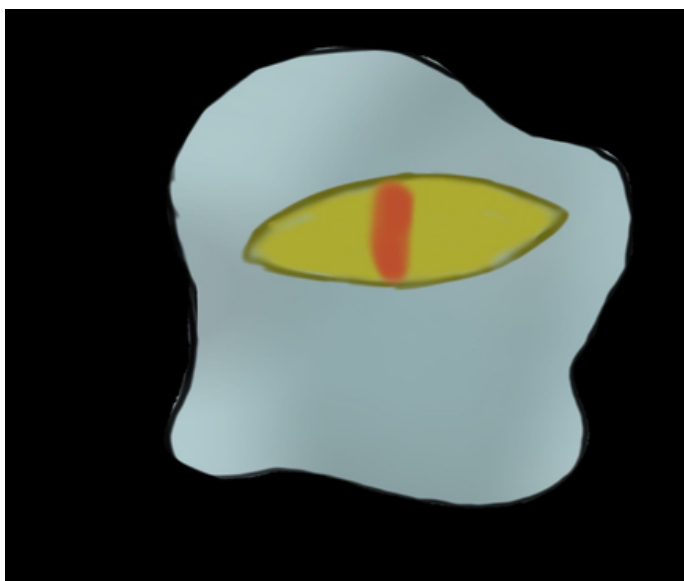
No, zatím to nevdává, jelikož mám svou bandu. Pár kámošů, se kterými se dá bavit a nejsou otravní (teda někdy). Lukáš je ten, se kterým je vždy sranda, i když někdy za cenu poznámky. A s Kmínem se dá dobře bavit... Ano Kmín! Jmenuje se Kája, ale ani jemu samotnému se to jméno nelíbí. Takže se prostě objevil Kmín.

No, dost bylo obkecávání, pojďme kvěci. Tento týden jsme měli školní výlet do jeskyně. No, co by se mohlo stát?

Výlet začal jako každý jiný – hluk, spousta lidí – prostě výlet. Ale já a Luky s Kmínem jsme drželi jako vždy spolu. Učitelka nás jako obvykle před vchodem poučila. Řekl bych, co říkala, ale už to nevím... Vešli jsme do jeskyně, byla tam strašná tma a takové to provazové zábradlíčko a spousta krápníků.

Průvodkyně povídá: „Tady vidíme krápník, co tvarem připomíná rybu.“ No, rybu to nepřipomínalo ani náhodou, ale to už asi nevdává.

Hlavní pointa, ona tam v tom zábradlíčku byla taková mezera do jiné chodby. A my jakožto poslušní žáci jsme tam hned vlezli. Překvapivě si nás nikdo nevšiml. Takže jsme vešli do tmavé jeskynní chodby. Tam jsme si sedli na zem a začali předstírat, že vyvoláváme duchy.

Samozřejmě že se to muselo nějak zvrtnout a nějakého ducha jsme IRL vyvolali. Nejspíš to byl duch nějakého zvířete. Ani jeden z nás neměl tušení, co to je, jelikož to bylo šišaté a vlnilo se to. Kmín začal řvát. No, co bychom od našeho hrdiny čekali. Luky Kmína nakonec umlčel a to malé něco se rozhodlo, že půjde dál do chodby. A my jakožto správné „hrdinové“ jsme ho sledovali. To malé něco nás dovedlo až dozadu do chodby, kde byla skulina, která zářila.

Wow, volalo nás to. „Haha“, ne bylo to spíš děsivé. Moje „láska“ Luky se rozhodl, že tam prostě vlezem. A tak jsme se protáhli skulinou. Musím říct, že Kmínovi to dalo zabrat. A ten duch, nebo co to bylo, šel za náma. Prošli jsme skrz a tam se objevil nový svět.

„Borci, já mám pocit, že to byl portál,“ prohlásil Luky a tvářil se strašně chytře. „Jo, jako by si nikdo nevšiml,“ řekl Kmín docela podrážděně. Já jsem si sedl na blízky kámen a sledoval okolí. Všude byly barevné stromy, ale opravdu barevné. A obloha byla zabarvená do ruda. Na louce před námi se pásly krávy a mezi nimi rostly mochowůrky. Luky a Kmín se ještě chvíli hádali, ale pak došli za mnou. Pokračování příště.

ŽIVÝ NÁBYTEK

Když se v létě nastěhovali do toho domu, Ela okamžitě věděla, že je něco špatně. Hned první noc, kdy spala ve svém novém pokoji, uslyšela zvuky, jako by někdo chodil po chodbě. Neodvažovala se vyjít ven a podívat se, co se na chodbě děje, ale když se kroky noc co noc opakovaly, začalo jí to dělat starosti.

Jednou v noci znovu uslyšela kroky. Osmělila se a vyklouzla zpod deky. Bosá přeběhla pokoj a opatrně otevřela dveře. Nakoukla ven a strnula.

Na konci chodby stála židle (to bylo celkem normální), ale měla pokrčené nohy zhruba v místě, kde jsou u člověka kolena, měla rudé oči a děsivou šklebící se pusou na opěradle. Ela měla co dělat, aby nevykřikla. Vyděšeně se podívala na druhou stranu chodby. Stolek úplně v rohu chodby na tom byl stejně jako židle. Oba se v tu ránu otočily a rozběhly se kní. Ela se rychle obrátila a zabouchla dveře nábytku před nose. Z chodby slyšela zvuky, jak se židle a stolek snažily dostat dovnitř. Rychle zkontrolovala, jestli neobživl i nábytek, co měla v pokoji. Byl v pořádku. Neměl žádné oči, pusou ani se nehýbal. To brala jako největší úspěch této noci. Znovu se podívala na chodbu, židle stála normálně na svém místě. Jako by se nic nestalo. Zaraženě si zalezla zpět do postele. Už však neusnula.

Další den u snídaně se o svém děsivém zážitku svěřila rodičům. Nevěděla, co čekala, ale tohle rozhodně ne. Jakmile se jen slovem zmínila o živém nábytku, její rodiče si vyměnili úzkostlivé pohledy a hned poté ji začali uklidňovat, že se jí jen něco zdálo. Zklamaně odešla do svého pokoje a vzala si svůj deník na kreslení. Pokaždé, když ji něco

vydělilo nebo si něčím nebyla jistá, tak to nakreslila a ta věc ji pak přestala trápit. Asi po hodině kní do pokoje přišel táta. Elu napadlo, že jí možná uvěřil, ale všechno to zkazil tím, když jí začal dělat přednášku o tom, že každému se někdy zdají špatné sny. To už nevydržela. Beze slova se zvedla a odešla z pokoje.

Další noc se to opakovalo. Rychle přeběhla chodbu a rozhlédla se po domě. Všechen nábytek obživil. Ela si právě prohlížela obrazy, když v tom ji zpozorovala jedna židle. Rozběhla se kní a za chvíli se kní připojil i stůl, křeslo a obraz Johanky z Arku. Ela se jen ohlédla a rozběhla se ke svému pokoji. Už otvírala dveře, když ji malý růžový polštářek s potiskem Mickey Mouse popadl za nohu a stáhl ji zpět na chodbu. Ela se pokoušela vymanit, ale marně. Bezmocně seděla v hloučku nábytku a rukama si chránila hlavu. Náhle se jasně červené křeslo rozevřelo a s pomocí ostatních se jí snažilo pohltnout do světa plyše. Chtěla se nábytku vytrhnout a doběhnout do svého pokoje, ale nedařilo se jí to. Kopala a snažila se roztrhnout tu červenou látku, ale nábytku bylo moc, a tak dělala to jediné, co mohla dělat. Začala křičet.

Věděla, že jí křik nepomůže, ale doufala, že by jí rodiče mohli slyšet a přijít ji zachránit. Její prosby byly vyslyšeny. Uslyšela vrznutí dveří a poté i tátův unavený hlas. Ela začala křičet ještě hlasitěji, aby jí táta přišel na pomoc. Když se na chodbě objevila jeho silueta, nábytek se rychle rozprchl na své původní místo. Jako by se jí tu před minutou nepokoušel sežrat. Táta kní rychle doběhl a sevřel ji v náručí. Matně slyšela, že ji uklidňuje, že je všechno v pořádku a že to nic nebylo, ale bylo jí to jedno. Bylo jí jedno, že i když se mu pokoušela vysvětlit, že ten nábytek doopravdy obživil, tak jí jen objal pevněji a řekl jí, že všechno bude dobré. Teď neměla náladu na to se hádat.

Od té noci se kroky už moc neozývaly. A když se ozvaly, Ela si zalezla hloub pod příkrývkou a pevněji sevřela polštář. Když kroky takto ignorovala, po pár týdnech se už neozývaly. A od té doby je neslyšela už nikdy.

ZÁHADNÝ ZVUK

Bylo sychravé ráno. Počasí bylo naprosto typické pro podzimní čas. Nebylo nutné se divit tomu, že za oknem bylo lépe než venku. Teprve se rozednívalo a sluneční paprsky vřele doléhaly na koruny stromů. Stoupla jsem si před okno a vcítila se do toho krásného ticha, jež se linulo domem.

Chtěla jsem si zrovna uvařit ranní kávu a otevřít si svůj deníček. Poklidnou atmosféru rána rázem narušil záhadný zvuk. Ten zvuk byl podobný výstřelu. Rozhlédla jsem se kolem sebe a vykoukla pozorněji z okna. Nikde nic. Rozhodla jsem se vyjít z domu. Přišlo mi to zvláštní. Žiju na samotě na louce.

I když žiju sama, někdy se zde cítím osamělá, ale na to jsem si již zvykla. Většinou zde nespatřím ani živou duši, natož slyšet výstřely.

Obešla jsem svůj dům dokola a nikde nebylo nic, co by mohlo způsobit ten záhadný zvuk. Tedy alespoň jsem si prvně myslela, že tím zvukem byl výstřel. Mýlila jsem se. Popošla jsem ke studni, která stála opodál pod korunami stromů.

Nahlédla jsem do ní. Všechna voda se téměř vytratila a já si všimla několika mohutných balvanů na dně.

Vypadalo to, že studna byla zasypaná, což způsobilo ten zvláštní zvuk. „Ale jak?“ řekla jsem si v duchu. V tu chvíli mě nenapadlo nic jiného než se spustit po laně dolů.

Prvně jsem zápasila s myšlenkou, jestli to mám vážně udělat. Avšak má impulsivita s nádechem zvědavosti nade mnou zvítězila. Pořádně jsem se chytila rukama za lano a jednu nohu opatrně vložila do vědra. Sklouzla jsem se a rázem byla na samotném dně studny. Voda mi sahala sotva po kotníky.

Poohlédla jsem se kolem a zadívala se na stěnu studny. Všimla jsem si zvláštních znaků, jež byly vyryty do stěny. Byly to zřejmě runy.

Následně se má pozornost přenesla na škvíru ve zdi, vedle níž ležely ony balvany. Zkusila jsem jeden popotlačit na stranu, avšak neúspěšně. Poté jsem zabrala větší silou do menší hromádky kamenů a škvíra se rozšířila, čímž odhalila průchod.

Pozorně jsem se rozhlédla, abych se ujistila, že vkročit dál je bezpečné. Nohou jsem vkročila dál a byla do jisté míry překvapena. To, co jsem objevila, nebyla pouhá škvíra či propadlina ve zdi. Byly to katakomby. Ani ve snu by mě nenapadlo, že bych někdy na něco podobného narazila. Zřejmě vedou i pod mým domem a nebo také pod celou loukou.

Zajímalo by mě, jak moc jsou asi staré. Podle zachovalosti, preciznosti a vzhledu bych odhadovala, že pochází z 13. století. Dále jsem podrobněji zkoumala stěny a v tom jsem si najednou něčeho všimla. Ty runy.

Opět jsem narazila na ty již dříve vyobrazené runy. Tentokrát jich bylo více. Náhle jsem si také všimla lucerny opodál. Naštěstí jsem zrovna v tu chvíli našla v kapse svých šatů zápalky. Škrtla jsem zápalkou a rozžehla lucernu. Plamen svíčky prozradil krásnou pečlivou dlažbu z mramoru. Na okamžik jsem váhala, zda pokračovat a prozkoumat velikosti katakomb. Nakonec jsem se rozhodla a vykročila jsem směrem vpřed. Zprvu mi chodby připadaly stále známé, jenže později se začaly zdát záludné. Nevěděla jsem, kam jdu. Mé kroky, jež jsem za sebou zanechávala, mi začaly připadat neznámé. Stále jsem věřila, že se zpět vrátím podle svých stop. Avšak když jsem se zarazila a zjistila, že všechny mé stopy se postupně vytratily, zpanikařila jsem. Ztratila jsem se.

Ztratila jsem cestu i naději na návrat a litovala toho, že jsem se sem vydala. Plamen v mé lucerně se zamihotal a svíčka pomalu dohořivala. Zpomalila jsem krok a uvědomila jsem si, že se mi hůře dýchá. Podlomily se mi nohy. Plamen se čím dál tím více zmenšoval. Seděla jsem opřená o zeď. Sledovala jsem uhasínající plamen a dopisovala svá poslední slova do deníčku, jež jsem si vedla po dobu celé této výpravy.

Rázem mi lucerna vypadla z ruky a plamen vyhasl, podobně jako můj život.

WHERE IS JACOB?

As William was terrified by what he found, the phone fell out of his hands and he sat stunned. They shouldn't have gone to the abandoned and now even cursed house. Sarah and Jacob were right the whole time.

As he realised, the house was inhabited by a cult years ago. From the recordings, they were doing rituals there. Now it made sense what were the marks on the table and what the sacrifice meant. But he still couldn't understand why the cult would sacrifice the person and for what particular reason. He also just realised what he had done.

How stubborn he was and how he ignored his friend's instinct. He lost both of them.

William walked in circles in his dimly lit room, trying to think of something. He was unsure what to do but also knew exactly what he had to do. He had to look after them.

As he walked, he noticed the box of documents that Jacob observed earlier that was lying on Sarah's desk.

William stepped closer and examined it more in detail. He picked up one folder that was lying at the bottom of the box. The folder was said to be at least twenty years old and had text written on it saying 'missing'.

He put it down on Sarah's desk.

Now he looked at the time and got a weird feeling about all of it and as if it struck him that all of this was indeed wrong and kind of crazy.

Two hours had already passed and they were still not returning. It was already two o'clock in the morning.

He hesitated at first, but he still made sure his parents were asleep as he quietly crossed the door's threshold.

William once again stood in front of the dark forest. The sky remained the same black ink colour as before, but now there was even this strange fog that was breaking through the branches.

It seemed even odder than before. William looked around for the last time and took a step forward as if it was his execution.

It seemed even odder than before. William looked around for the last time and took a step forward as if it was his execution. His first steps still seemed familiar but as he went deeper, he began to see something looming, as if there was someone or something lurking in the fog. This time he was more on guard than before.

While William was immersed in the forest, Jacob kept looking for Sarah, but still couldn't find her. He kept walking around and soon it began to feel like he was returning to the same spot over and over and walking in circles, still with no clue or hint of her.

They were all split up looking for each other. While they were all by themselves for now, each of them kept hearing the same things, such as shouts, and also seeing the same flickering of someone lurking around.

Another strange thing was that it felt to them as if the ground was swirling and falling beneath each of them, as if there was something in the air.

Now, after a long trudge, William finally spotted a familiar face.

"What are you doing here, William?! How did you manage to-" Sarah seemed kind of confused and spoke with a hint of alertness in her voice.

"Where is Jacob?" William interrupted her with confusion and a hint of surprise in his tone caused by seeing his sister after a long time.

"I thought he was with you," Sarah blurted.

"I thought the opposite. He said he was going to look after you, or at least he said so..."

"Wait... so where is he?"

"That's the problem... I don't know..." William paused and looked around and continued with more vigilance. "Hey, Sarah, look. We should go... You and Jacob were right the whole time... This place is indeed cursed... I found the info-"

Now William was interrupted by something, but he couldn't tell what it was.

To be continued...

velikonoční krádež

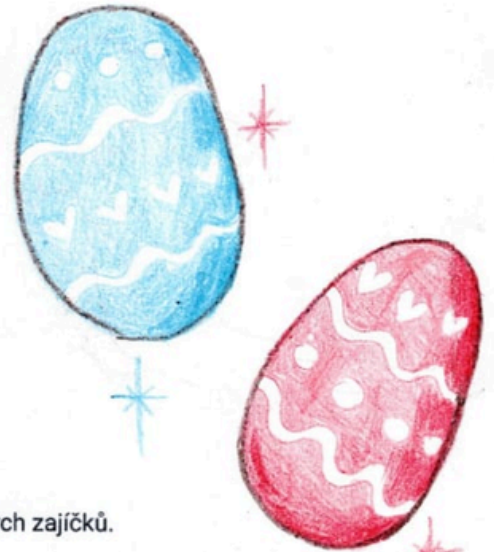
Žako si pro žáky připravil velikonoční hru. Úkolem dětí bylo najít všechna čokoládová vajíčka. Čekala na ně však zajímavá příhoda.

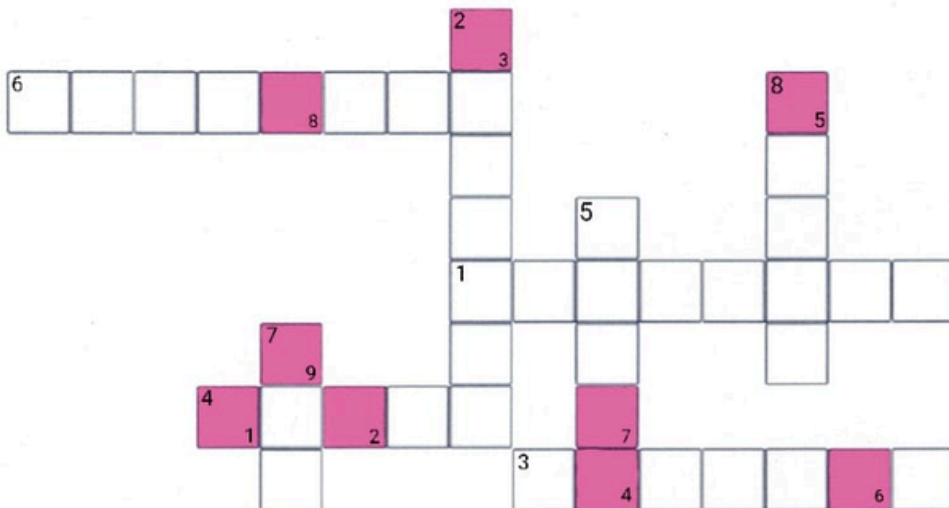
o 1 hodinu později...

Konec

tajenka: Každý rok se vyrobí přibližně _____ miliónů čokoládových zajíčků.

1. Jakou barvu má tričko zrzavého kluka?
2. Co Žako schoval?
3. V zahraničí schovává vajíčka Velikonoční ...
4. Z čeho je vyrobena hrkačka?
5. Kdo se stal novou kamarádkou dětí?
- 6.

7. Kolik dětí hledalo vajíčka?
8. Letos jsou Velikonoce v ...

Pro paní Mařenu, už plavu
2 dny.

